

Запуск програм на Python з командного рядка

Командні рядки служать для запуску програм на Python з командної оболонки системи у наступному форматі:

```
python [параметр*]  
    [файл_сценарію | -с команда | -m модуль | - ] [arg*]
```

У цьому форматі `python` позначає інтерпретатор мови Python, який виконується як за повністю зазначеним шляхом до каталогу, так і за словом `python`, зарезервованим у командній оболонці системи (наприклад, у змінній оточення `PATH`). Параметри командного рядка (*параметр*), що визначають режим роботи інтерпретатора Python, зазвичай вказуються перед ім'ям виконуваної програми, тоді як аргументи (*arg*), потрібні для виконання програми, — після її імені.

Параметри командного рядка у Python

Елементи *параметр* командного рядка слугують для позначення режиму роботи самого інтерпретатора Python. У версії Python 3.X допускаються наведені нижче параметри командного рядка, а їх відмінності у версії 2.X див. у частині “Параметри командного рядка у версії Python 2.X”.

-b

Видати попередження про помилки під час виклику функції `str()` з об'єктом типу `bytes` або `bytearray`, але без аргументу, який позначає спосіб кодування символів, а також при порівнянні даних типу `bytes` або `bytearray` з даними типу `str`. За вказівки параметра **-bb** помилки видаються безпосередньо.

-B

Не записувати байт-код у файли з розширенням `.рус` або `.руо` під час імпорту.

-d

Активізувати виведення результатів налагодження синтаксичного аналізатора (призначене для розробників ядра інтерпретатора Python).

-E

Ігнорувати описані далі змінні оточення Python (наприклад, змінну `PYTHONPATH`).

-h

Вивести допоміжне повідомлення та вийти з програми.

-i

Увійти до діалогового режиму роботи після виконання сценарію. *Порада:* цей параметр зручний для налагодження програм після відмов. Див. також опис функції `pdb.pm()` у посібнику з бібліотек Python.

-O

Оптимізувати згенерований байт-код, створюючи та використовуючи файли з розширенням **.pyc** для зберігання байт-коду. На даний час цей параметр не надає помітних переваг з точки зору ефективності.

-OO

Цей параметр діє подібно до параметра **-O**, але при його вказівці видаляються також рядки документації з байт-коду.

-q

Не виводити повідомлення про версію та авторське право під час запуску програм у діалоговому режимі (починаючи з версії Python 3.2).

-s

Не вказувати локальний каталог користувача в шляху пошуку модулів у змінній `sys.path`.

-S

Не виконувати імпорт модулів з локального каталогу користувача під час ініціалізації.

-u

Примусово зробити стандартні потоки виведення даних (`stdout`) та помилок (`stderr`) небуферизованими та бінарними.

-v

Щоразу, коли ініціалізується модуль, виводити повідомлення з вказівкою місця, з якого він був завантажений. Для більш детального відображення цей параметр можна повторити.

-V

Вивести номер версії Python і вийти з програми (цей параметр може бути вказаний у вигляді **--version**).

-W arg

Цей параметр керує відображенням попереджень, де аргумент **arg** набуває вигляду *дія:повідомлення:категорія:модуль:номер_рядка*. Див. далі частини “Каркас попереджень” та “Винятки категорій попереджень”, а також документацію модулю `warnings` у довідковому посібнику з бібліотеки Python (Library Reference), що доступний за адресою <http://www.python.org/doc/>.

-x

Пропустити перший рядок вихідного коду, що дозволяє використовувати форми директив `#! cmd`, що відрізняються від прийнятих в Unix.

-X параметр

Встановити *параметр* залежно від реалізації (починаючи з версії Python 3.2). Значення, що підтримуються і які приймає *параметр*, наведені в документації до конкретної реалізації.

Вказівка програм у командному рядку

Виконуваний код програми на Python і аргументи, що передаються їй, можуть бути вказані в командному рядку наступними способами.

файл_сценарію

Позначає ім'я файлу сценарію мовою Python, який має виконуватися як основний файл програми, що знаходиться на верхньому рівні її ієрархії (наприклад, за командою **python main.py** виконується код із файлу `main.py`). Ім'я файлу сценарію може бути вказано як за абсолютним, так і за відносним шляхом (з використанням “.”), і доступне в якості елемента `sys.argv[0]` списку

аргументів. У командних рядках на деяких платформах елемент **python** може бути опущений, якщо ці рядки починаються з імені файлу сценарію і не містять параметри, що визначають режим роботи самого інтерпретатора Python.

-c команда

Позначає (у вигляді символьного рядка) виконуваний код Python (наприклад, за командою **python -c "print('spam' * 8)"** у Python виконується операція виведення на друк). Значення `'-c'` встановлюється в елементі `sys.argv[0]` списку аргументів.

-m модуль

Виконує модуль у вигляді сценарію. Пошук *модуля* здійснюється за шляхом у змінній `sys.path`, а його виконання — у вигляді файлу, що знаходиться на верхньому рівні ієрархії (наприклад, за командою **python -m pdb s.py** модуль `pdb` налагодження програм на Python, що у каталозі стандартної бібліотеки, виконується з аргументом `s.py`). Повний шлях до модуля вказується в елементі `sys.argv[0]` списку аргументів.

—

Приймає команди Python зі стандартного потоку введення (за замовчуванням `stdin`). Входить у діалоговий режим роботи, якщо команди вводяться зі стандартного потоку введення `tty` (інтерактивного пристрою). Значення `'-'` вказується в елементі `sys.argv[0]` списку аргументів.

arg*

Позначає, що решта командного рядка передається файлу сценарію або команді і доступна в елементі `sys.argv[1:]` переліку аргументів.

Якщо жоден з параметрів *файл_сценарію*, *команда* або *модуль* не вказаний у командному рядку, інтерпретатор Python переходить у діалоговий режим роботи, вводячи команди зі стандартного потоку введення `stdin` і використовуючи для цієї мети бібліотеку `readline` з проекту GNU, за умови, що вона встановлена, а також задаючи значення `'-'` (пустий рядок) в елементі `sys.argv[0]` списку аргументів, якщо тільки інтерпретатор не викликається зі згаданим вище параметром `-`.

Окрім традиційних командних рядків, що вводяться за запрошенням системної командної оболонки, програми на Python можна запускати клацанням кнопкою миші на іменах їх файлів у графічному користувачькому інтерфейсі Провідника по файлах; викликаючи функції зі стандартної бібліотеки Python (наприклад, функцію `os.popen()`); а також вибираючи відповідні команди запуску з меню інтегрованих середовищ розробки (ICP) на кшталт IDLE, Komodo, Eclipse або NetBeans.

Параметри командного рядка у версії Python 2.X

У версії Python 2.X підтримується той самий формат командного рядка, що й у версії 3.X. Але в цій версії відсутня підтримка параметра `-b`, що пов'язано зі змінами у рядковому типі даних, а також параметрів `-q` та `-X`, введених у версії 3.X. У той же час підтримуються наведені нижче додаткові параметри, доступні у версіях 2.6 та 2.7, а можливо, і в попередніх версіях Python.

`-t` та `-tt`

Видають попередження про неузгоджене спільне вживання символів табуляції та пробілів при відступах. При використанні параметра `-tt` помилки видаються безпосередньо. У версії 3.X таке спільне вживання символів табуляції та пробілів завжди інтерпретується як синтаксичні помилки (додатково див. далі частину “Правила синтаксису”).

`-Q`

Ці параметри `-Qold` (за замовчуванням), `-Qwarn`, `-Qwarnall` та `-Qnew` відносяться до нового режиму поділу у версії Python 3.X (див. далі частину “Примітки щодо застосування операторів”).

`-3`

Видає попередження про будь-які ознаки несумісності з версією Python 3.X у вихідному коді, які неспроможний усунути інструментальний засіб `2to3` зі стандартної інсталяції Python.

`-R`

Активізує псевдовипадкове “зерно”, щоб зробити непередбачуваними хеш-значення різних типів у проміжках між послідовними викликами інтерпретатора і тим самим запобігти атакам

типу відмови в обслуговуванні. Цей параметр з'явився у версії Python 2.6.8 і залишився заради сумісності у версії 3.X, починаючи з випуску 3.2.3. Однак починаючи з випуску 3.3 дана рандомізація активується за замовчуванням.

Змінні оточення Python

Змінні оточення (або так звані змінні *командної оболонки*) встановлюються на рівні системи. Вони доступні в програмах і застосовуються для їхнього глобального налаштування.

Операційні змінні

Нижче перераховані основні змінні оточення, що налаштовуються користувачем, які пов'язані з режимом роботи сценаріїв.

PYTHONPATH

Розширює вихідний шлях пошуку файлів модулів, які імпортуються. Формат значення цієї змінної такий самий, як і у значення, що встановлюється у змінній оточення `PATH` командної оболонки, а саме: імена шляхів до каталогів поділяються двокрапками (або точками з комою у Windows). Якщо змінну `PYTHONPATH` встановлено, то пошук імпортованих файлів чи каталогів модулів здійснюється в кожному каталозі, перерахованому в цій змінній зліва направо. Значення цієї змінної включається в змінну оточення `sys.path`, призначену для зберігання повного шляху пошуку модулів, що імпортуються, у крайніх зліва складових абсолютного шляху, після каталогу зі сценарієм і перед каталогами стандартних бібліотек. Див. далі опис змінної оточення `sys.path` у частинах “Модуль `sys`” та “Оператор `import`”.

PYTHONSTARTUP

Якщо в цій змінній задано ім'я файлу, який можна прочитати, то команди Python з цього файлу виконуються до появи першого запрошення в діалоговому режимі роботи, що зручно для визначення інструментальних засобів, які часто використовуються.

PYTHONHOME

Якщо встановлено, це значення використовується як альтернативний каталог префіксів для бібліотечних модулів (`sys.prefix`, `sys.exec_prefix`). За замовчуванням пошук модулів здійснюється за шляхом `sys.prefix/lib`.

PYTHONCASEOK

Якщо ця змінна встановлена, то в інструкціях імпорту реєстр в іменах файлів не враховується (нині підтримується лише у Windows та Mac OS X).

PYTHONIOENCODING

Цій змінній присвоюється символічний рядок формату *найменування_кодування[:обробник_помилки]* для заміни кодування в унікодi (і додатково — обробника помилок) при введенні тексту зі стандартного потоку `stdin` і його виведенні у стандартні потоки `stdout` і `stderr`. Таке налаштування може знадобитися в деяких командних оболонках для обробки тексту, який не може бути представлений в кодi ASCII. Так, якщо виведення тексту виявиться невдалим, можна спробувати задати в цій змінній кодування UTF-8 (тобто значення `"utf8"`).

PYTHONHASHSEED

Якщо має значення `random`, в якості початкового значення для послідовності псевдовипадкових чисел для хешування об'єктів типу `str`, `bytes` і `datetime` використовується випадкове значення. Для отримання хеш-значень з точно передбачуваним значенням у цій змінній можна встановити ціле число в межах від 0 до **4294967295**. Така можливість підтримується у версіях Python 2.6.8 та 3.2.3.

PYTHONFAULTHANDLER

Якщо ця змінна встановлена, то задані обробники рееструються при запуску програми на Python для відображення вмісту оперативної пам'яті і трасування викликів функцій при фатальних помилках. Починаючи з версії Python 3.3 це рівнозначно вказівці параметра `-X обробник_відмов` у командному рядку.

Змінні, аналоги параметрів командного рядка в Python

Наведені нижче змінні оточення є аналогами деяких параметрів командного рядка в Python (див. частину “Параметри командного рядка у Python”).

PYTHONDEBUG

Якщо ця змінна не порожня, то вона діє аналогічно параметру **-d**.

PYTHONDONTWRITEBYTECODE

Якщо ця змінна не порожня, то вона діє аналогічно параметру **-B**.

PYTHONINSPECT

Якщо ця змінна не порожня, то вона діє аналогічно параметру **-i**.

PYTHONNOUSERSITE0

Якщо ця змінна не порожня, то вона діє аналогічно параметру **-s**.

PYTHONOPTIMIZE

Якщо ця змінна не порожня, то вона діє аналогічно параметру **-O**.

PYTHONUNBUFFERED

Якщо ця змінна не порожня, то вона діє аналогічно параметру **-u**.

PYTHONVERBOSE

Якщо ця змінна не порожня, то вона діє аналогічно параметру **-v**.

PYTHONWARNINGS

Якщо ця змінна не порожня, то вона діє аналогічно параметру **-W** з тим самим значенням. Ця змінна приймає також розділений комами символний рядок, рівнозначний вказівці кількох параметрів **-W**. Така можливість є у версіях Python, починаючи з 2.7 та 3.2.

Запуск програм Python у Windows

Починаючи з версії Python 3.3 у Windows (і лише в цій операційній системі) встановлюється засіб запуску сценаріїв, який в попередніх версіях був доступний окремо. Цей засіб складається з виконуваних файлів `py.exe` (консольний варіант) та `pyw.exe` (віконний варіант), які можна викликати без налаштувань змінної оточення `PATH`. Ці фай-

ли реєструються для виконання сценаріїв Python через співставлення типів файлів і дозволяють обирати версії Python за допомогою:

- Unix-подібних директив `#!`, що вказуються на самому початку сценаріїв;
- аргументів командного рядка;
- параметрів за замовчуванням.

Директиви запуску файлів

Засіб запуску розпізнає рядки коду з директивами `#!` на самому початку файлів сценаріїв. У цих директивах вказуються версії Python в одній із наведених нижче форм, де `*` означає використання версії за замовчуванням (нині — версії 2, якщо вона встановлена, що рівноцінно пропуску директиви `#!`); номери основної версії (наприклад, 3) для запуску останньої встановленої версії або ж повної специфікації у формі *мажорна_версія.мінорна_версія* з додатковим суфіксом `-32`, що означає бажаний варіант установки 32-розрядної версії (наприклад, 3.1-32).

```
#!/usr/bin/env python*
#!/usr/bin/python*
#!/usr/local/bin/python*
#!python*
```

Будь-які аргументи команд Python (`python.exe`) можуть бути задані в кінці рядка, а в Python версії 3.4 і пізніших можна звернутися до змінної оточення `PATH` для отримання рядків з директивами `#!`, що надають лише позначення `python` без явної вказівки номера версії.

Командні рядки для запуску

Засіб запуску може бути викликано з командних рядків на запрошення системної командної оболонки в наступній формі:

```
py [pyarg] [pythonarg*] script.py [scriptarg*]
```

У більш загальному випадку все, що може з'явитися в команді `python` після складової `python`, може також з'явитися після додаткового аргументу `pyarg` у команді `py` і бути дослівно передано засобу запуску програм на Python. До цього відносяться параметри `-m`, `-c` та

– з форм специфікації програм (див. частину “Запуск програм на Python з командного рядка”).

Засіб запуску приймає наведені нижче форми свого додаткового, але не обов’язкового аргументу *pyarg*, що відображають складову * із рядка з директивою #! у кінці файлу сценарію.

- 2 Запустити останню встановлену версію 2.X
- 3 Запустити останню встановлену версію 3.X
- X.Y Запустити вказану версію, де X дорівнює 2 або 3
- X.Y-32 Запустити вказану 32-розрядну версію

Якщо є і те, і те, то аргументам командного рядка надається перевага над значеннями в рядках з директивою #!. При відповідній установці рядки з директивою #! можуть застосовуватися і в ширшому контексті (наприклад, при виборі піктограм клацанням миші).

Змінні оточення для запуску

У засобі запуску розпізнаються також налаштування додаткових змінних оточення, які можуть бути використані для спеціального налаштування вибору версії у стандартних чи окремих випадках (наприклад, пропуск версії, її вказівка тільки в основній директиві #! або в аргументі командного рядка *py*), як показано нижче. Всі ці налаштування використовуються тільки у виконуваних файлах засобу запуску, але не при безпосередньому виклику команди *python*.

- PY_PYTHON Версія для стандартних випадків (інакше версія 2)
- PY_PYTHON3 Версія для 3 окремих випадків (наприклад, 3.2)
- PY_PYTHON2 Версія для 2 окремих випадків (наприклад, 2.6)

Вбудовані типи та оператори

Оператори та їх пріоритети

У табл. 1 перераховані оператори виразів Python. Оператори в нижніх комірках цієї таблиці мають більш високий пріоритет (тобто тіснішу прив’язку), коли вони застосовуються у виразах з різнотипними операторами без круглих дужок.

Таблиця 1. Оператори виразів Python 3 та їх пріоритети

Оператор	Опис
<code>yield X</code>	Повертає результат виконання функції-генератора (значення функції <code>send()</code>)
<code>lambda arg1:X</code>	Створює анонімну функцію (повертає під час виклику значення <code>X</code>)
<code>X if Y else Z</code>	Тернарний оператор вибору (значення <code>X</code> обчислюється лише в тому випадку, якщо <code>Y</code> є істиною)
<code>X or Y</code>	Логічна операція АБО: значення <code>Y</code> обчислюється лише у разі, якщо <code>X</code> хибне
<code>X and Y</code>	Логічна операція І: значення <code>Y</code> обчислюється лише в тому випадку, якщо <code>X</code> істинне
<code>not X</code>	Логічне заперечення
<code>X in Y, X not in Y</code>	Членство: ітератори, множини
<code>X is Y, X is not Y</code>	Перевірки об'єктів на ідентичність
<code>X<Y, X<=Y, X>Y, X >=Y</code>	Порівняння величин, підмножин і надмножин окремих множин
<code>X==Y, X !=Y</code>	Оператори рівності
<code>X Y</code>	Логічна операція порозрядного АБО, об'єднання множин
<code>X^Y</code>	Логічна операція порозрядного виключного АБО, різнойменність множин
<code>X&Y</code>	Логічна операція порозрядного І, перетин множин
<code>X<<Y, X >>Y</code>	Зсув значення <code>X</code> вліво або вправо на кількість бітів, що дорівнює <code>Y</code>
<code>X+Y, X-Y</code>	Додавання/зчеплення, віднімання/різниця множин
<code>X*Y, X%Y, X/Y, X//Y</code>	Множення/повторення, отримання залишку від ділення/форматування, поділ, цілочисельне ділення
<code>-X, +X</code>	Унарна зміна знаку, тотожність
<code>~X</code>	Логічна операція порозрядного НІ (інверсія)
<code>X**Y</code>	Піднесення до ступеня
<code>X[i]</code>	Індексування (послідовностей, відображень та іншого)
<code>X[i:j:k]</code>	Нарізка (усі три межі необов'язкові)
<code>X(args2)</code>	Виклик (функції, методу, класу та іншого об'єкта, що викликається)
<code>X.attr</code>	Посилання на атрибут
<code>(...)</code>	Кортеж, вираз, вираз-генератор
<code>[...]</code>	Список, генератор списків
<code>{...}</code>	Словник, множина, генератор словників та множин

Атомарні члени та динамічна типізація

Елементи виразів **x**, **y**, **z**, **i**, **j** і **k** у табл. 1 можуть бути наступними.

- *Імена змінних*, що замінені останнім присвоєним їм значенням.
- *Літеральні вирази*, що визначаються далі у частині “*Конкретні вбудовані типи*”.
- *Вкладені вирази*, що обираються з будь-якого рядка в табл. 1 (можливо, у круглих дужках).

Змінні в Python слідуєть *моделі динамічної типізації*, тобто вони не оголошуються, але створюються, коли їм присвоюють значення; також зберігають посилання на об’єкти у вигляді значень; можуть посилатися на будь-який тип об’єкта, а оскільки вони не мають значень за замовчуванням, значення мають присвоюватися їм до їх використання у виразах. У іменах змінних обов’язково враховується регістр (докладніше про це — у частині “*Правила іменування*”). Об’єкти, на які посилаються змінні, автоматично створюються та звільняються з оперативної пам’яті системою “збору сміття” Python, коли вони більше не потрібні. Для цього в реалізації CPython використовується підрахунок посилань.

Крім того, замінений елемент **attr** у табл. 1 має бути буквальним ім’ям атрибута (без лапок); елемент **args1** — списком формальних аргументів, що визначається далі в частині “*Оператор def*”; елемент **args2** — списком вхідних аргументів, що визначається далі в частині “*Оператор виразу*”; а літерал `...` кваліфікується як атомарний вираз (лише у версії 3.X). Синтаксис генераторів літералів та структур даних (кортежів, списків та множин), що вказуються в абстрактній формі у трьох останніх рядках табл. 1, визначається далі в частині “*Конкретні вбудовані типи*”.

Примітки щодо застосування операторів

- Нерівність значень може бути записана як $X != Y$ або $X <> Y$, але тільки у версії Python 2.X. У версії ж Python 3.X останній із цих двох варіантів запису виключено як надмірний.
- Вираз у зворотних лапках ``X`` діє аналогічно виразу `repr(X)`, перетворюючи об’єкти в символні рядки, які відображаються, проте лише у версії Python 2.X. У версії Python 3.X для цієї мети

використовуються більш зрозумілі й зручні для читання вбудовані функції `str()` і `repr()`.

- В обох версіях, Python 2.X і 3.X, вираз *цілочисельного ділення* X/Y завжди призводить до відкидання дробових залишків і повернення цілочисельного результату для цілих початкових значень.
- Вираз X/Y виконує *справжнє (істинне) ділення* у версії 3.X, завжди зберігаючи в результаті залишок у форматі з плаваючою точкою, а у версії 2.X — *класичне ділення*, відкидаючи залишок від ділення цілих значень, окрім тих випадків, коли у версії 2.X активовано режим справжнього ділення з версії 3.X за допомогою оператора `from __future__ import division` або параметра `-Qnew` командного рядка в Python.
- Синтаксис `[. . .]` потрібен для позначення спискових літералів і виразів-генераторів. У останньому випадку виконується цикл, який мається на увазі, а результати обчислення виразу накопичуються в новому списку.
- Синтаксис `(. . .)` потрібен для позначення кортежів і виразів, а також виразів-генераторів — форми генераторів списків, що видає результати за вимогою замість побудови списку результатів. Круглі дужки іноді можуть опускатися в усіх трьох мовних конструкціях.
- Синтаксис `{ . . . }` потрібен для позначення словникових літералів. У версіях Python 2.7 і 3.X використовуються також літерали множин, генератори словників та множин. У Python 2.6 і більш ранніх версіях для цієї мети слід використовувати функцію `set()` і оператори циклів.
- Оператор вибору `yield` та умовні оператори `if/else` доступні, починаючи з версії Python 2.5. Так, оператор `yield` повертає аргументи функції `send()` у генераторах, а умовні оператори `if/else` є короткою формою багаторядкового умовного оператора `if`. Оператор `yield` потрібно вказувати у круглих дужках, якщо він не є єдиним у правій частині оператора присвоювання.
- Оператори порівняння можна поєднувати в ланцюжки. Так, вираз $X < Y < Z$ дає такий самий результат, як і вирази $X < Y$ та $Y < Z$, але при об'єднанні в ланцюжок значення Y обчислюється лише один раз.

- Вираз нарізки $X[i:j:k]$ є тотожним індексації за допомогою об'єкта нарізки: $X[\text{slice}(i, j, k)]$.
- У версії Python 2.X допускається порівняння різнотипних величин зі зведенням числових значень до загального типу та впорядкуванням інших типів даних відповідно до найменування типу. У версії Python 3.X порівняння різнотипних нечисельних величин, у тому числі й при сортуванні за проксі-об'єктом, не допускається, і призводить до появи винятків.
- Порівняння величин у словниках, починаючи з версії Python 3.X, також не підтримується, окрім перевірки на рівність. Тому одним із можливих варіантів заміни порівняння у версії 3.X може бути виклик функції `sorted(dict.items())`.
- У виразах із викликом функцій допускається вказувати позиційні та іменовані аргументи, а також довільні великі числа як аргументи. Синтаксис викликів функцій наведено далі у частинах “Оператор виразу” та “Оператор def”.
- У версії Python 3.X допускається вказувати багатокрапку (буквально — як `...`, або за допомогою вбудованого імені `Ellipsis`) для позначення атомарних виразів у вихідному коді. Таке позначення може слугувати альтернативою оператору `pass` або об'єкту `None` в деяких видах контексту (наприклад, у тілі фіктивних функцій або ж при ініціалізації змінних незалежно від їх типу).
- У наступних версіях, починаючи з Python 3.5, може бути узагальненим (хоча повної впевненості в цьому поки немає) синтаксис виразів $*X$ і $**X$ зі знаком зірочки, що з'являються в літералах структур даних і генераторах, де подібним чином колекції розпаковуються в окремі елементи, як це зараз робиться під час виклику відповідних функцій. Докладніше про це — у частині “Оператор присвоєння”.

Категорії операцій

У іменах методів типу `__X__`, що згадуються в цій частині, завершальні круглі дужки задля стислості опускаються. Загалом, усі вбудовані типи даних підтримують операції *порівняння* та *логічні* операції,